

PŘÍLOHY

KONTROLNÍ SKUPINA ŽÁKŮ

PRACOVNÍ LISTY:

Pracovní list č. 1 – Obrázky pohádek, Jak pohádky začínají, O neposlušných kozlátkách

Pracovní list č. 1

Pracovní list č. 1

JAK POHÁDKY ZAČÍNÁJÍ?

Žil jednou jeden vlk a jedna ovce. Ovečka se odtrhla od stáda a zabloudila v lese. A vlku, tomu je les jako rodný dům.

Před dávnými časy žil na velikém statku jeden bohatý pán. Všeho měl dostatek. V konírnách koně, ve chlévech krávy, ve stodolách nejlepší zrní. A pořád mu to bylo málo.

Za dávných dob zpívali všichni ptáci stejně. Povstal z toho veliký zmatek. Zaslechl třeba holub krásnou písničku a myslil si, že se to rozepěla jeho holubička. Vzlétl za hlasem a dostal se rovnou do drápů supovi.

Byl jednou jeden král a královna a tuze je rmoutilo, že nemají děti; život bez dítěte je jen půl života.

Vypráví se, že u jednoho boháče, který bydlel ve velkém, přepychovém domě, sloužily tři dívky.

Pracovní list č. 1

BOŽENA NĚMCOVÁ – O NEPOSLUŠNÝCH KOZLÁTKÁCH

Byla jedna koza a ta měla čtyři kozlátka. Jedenkrát trefilo se, že musela sama někam odejít, snad na pastvu, i shromáždila kozlátka okolo sebe a povídala: „Já musím, milé děti, někam odejít a nechám vás tu na chvíli samotné. Vrátko zandám; ale to vám povídám, nikomu neotevírejte, dokud můj hlas neuslyšíte.“

Kozlátka přislíbila poslušenství, matka zandala pevně vrátka a s pokojem odešla.

Netrvalo to dlouho, přijde liška a začne volat: „Kozlátka, má děťátka, otevřete vaše vrátka, nesu vám plné kozičky mlíčka.“

Kozlátka poslouchala, poslouchala, ale potom odpověděla: „Neotevřeme, to není naší maminky hlas, naše maminka má tenký hlásek.“

Liška se ale tím odbýt nedala. Za chvíli přišla zase a volala tenčím hlasem: „Kozlátka, má děťátka, otevřete vaše vrátka, nesu vám plné kozičky mlíčka.“

Kozlátka poslouchala, poslouchala, ale potom odpověděla: „I neotevřeme, to není naší maminky hlas, naše maminka má ještě tenčí hlásek.“

Liška poodešla, ale za chvíli volala zase hlasem co možná nejtenčím: „Kozlátka, má děťátka, otevřete vaše vrátka, nesu vám plné kozičky mlíčka.“

Kozlátka poslouchala, ale nemohla tentokráte hlas matky rozeznat. Jedno řeklo: „Je to hlas naší maminky,“ druhé: „Není,“ třetí řeklo: „Otevřeme,“ čtvrté: „Neotevřeme.“ I nemohla se nikterak shodnout, co by měla dělat, až to přišlo posléz k pranici. Začala se notně trkat a v samé horlivosti vyrazila vrátka. Tu liška mezi ně vběhla a všechny čtyři roztrhala.

